

Gensædet i Noldal.

Fortelling af
G. A. Thygesen.

(Fortsat.)

Men det var Børnene saa vist uden Styld i, og gamle Anne nægtede heller ikke, at det var flinke unge Mennesker. Bræntebeden tog dog tit Overhaand og gjen, naar hun en Gang var god og rigtig.

Der var Mette Marie, som var paa Alder med Annelise, og der var Niels Jakob, som var et Par Aar ældre, endvære var der et Par yngre Søstre. Annelise holdt sig dog mest til det ældste Søsterpar, og naar hun slilde ud at gaa tur, og hun saa dem i Marken, git hun hæftet hen og hjælp dem med Arbejdet. I haven lugede hun heller ikke altid; men Niels Jakob havde stillet en Bank hen til Baggen mellem Rosentræer, og anbragten den saa snildt, at den ikke kunde ses fra den gamle Bindue, og dog kendte man ikke paa Banken og høre, naar der blev banket paa inde fra.

Der sad Annelise tit, stundom alene, stundom sammen med Mette Marie eller Niels Jakob eller dem begge; thi de tre var fortrolige. Søsteren vidste, hvad der var aftalt mellem hendes Broder og Veninden; men det maatte andre ikke vide. Der var dog Folk, der begyndte at gætte.

Da gamle Anne om sider var død, og Annelise flyttet hjem til Noldal, til Moriens Stomage et Nys om, at hun havde en god Ven derover i Corp; men han sit sat paa den fæste Ende af Snoren og troede, det var Rasmus Midtgards Son, hans Jakob, og han var ikke sen til at saa fra Broder fortalt det.

"Og det er ørgerligt," sagde han, "for nu ved man jo, at Annelise har arvet entrent fire Gange saa mange Pengere; thi gamle Anne, som der var bestemt fra først af."

"Ja næsten fire Gange saa mange som Skatollet og det andet," tilstod Smeden.

"Kneget har jo da ingenting," vedklev Morten, "man siger nok, at Jøden saa sig godt, men han har Reden fuld af Unger, saa der bliver kun lidt til hør. Og var han endda Skomager eller saadant noget, og han saa kunde en eller anden paa Haandtering ved Siden af ligesom jeg?"

"Men det kunde du lære ham!"

"Nej, han skal blive saa fri, at det er salt. — Og saa er han en usel Smypper, der blev kaseret paa Sessionen, fordi han en Gang havde brækket Venet eller Hafser, eller hvad det var, og saet det Skovt sat sammen igjen. Det var da langt mere passende, at hun sik en velstalt Mand af sat Alder, en Mand som mig s. f. Ets. Han er jo selv en meget velstalt Pige."

"Du omtaler dig selv paa en saadan Maade, som om du tankte paa at gifte dig med hende."

"Det tanket jeg ogsaa paa, jeg har tanket paa det lange, og jeg vilke jo nok høre din mening om det. Jeg synes, det lunde være passende. Jeg er vel en halv Snes Aar ældre."

"Du er selv og tyve Aar ældre end hun."

"Jeg vilde sagt: Jeg er vel en halv Snes Aar ældre, end jeg ser ud til, men hun bliver jo ogsaa ældre med hver Dag, der gaar. Og du ved, jeg har Peuge, jeg har mange flere, end du tanker. Og naar hun blev gift med mig, saa kunde vi staas sammen, du og jeg, om en Husholdning. Det var noget bedre end at sende hende ud blandt fremmede, og du selv skal have dine gamle Dage i Ensomheds som en sengende Fugl paa Viergetop, som det hedder i Bisen. Og synes du ikke, det vilde være baade Synd og Stam at lade en fejmede, ung Fløs løbe af med alle disse Penge, og vi to gælte, gavne Brodre tilde side Nød i vor Alderdom? Var det ikke meget bedre, om jeg saa baade Pigen og Pengene? Det er for Resten ikke for Pengenes Skyld; men hun er en god Tos, og jeg elsker hende meget højt."

"Men jeg er red for, at han ikke vil."

"Ja, det er der da Raab for!"

"Nej, jeg vil minst ikke vide af at si ge, at du bruger Handens Kunster for at vinde hendes Samtykke, for jeg har altid hørt at saadant noget volder Ulykke i Hægteskabet."

"Det er, naa man ikke forstaar sin Ting. Der kan godt bruges lidt Kils, og Hægteskabet kan endda blive lykkeligt. Men det forstaar sig: Vil du have, det ikke maa blive brugt Kunster, saa skal der heller ingen blive brugt. Naar du samtykker til, at jeg maa saa Pigen, og vi hjælper hverandre, saa gaar det nok alligevel."

Saa var der altsaa sluttet et forbund om at tilintetgjøre den unge Pigeskærs Hægteskab, uden at hun havde nogen Andese derom. Af de sammenvorne var

Skomageren den farligste, fordi han var suedigst og mest samvittighedslos. Den anden Pigen egen Broder, havde en maa delig Forstand og et ørligt Hjerte. Han elskede sin Datter og vilde hentes Vel, men gik i Broderens Ledeband, siden Konen var død.

Paa den anden Side betragtede han sin Datter paa en egen Maade. Hun var opdragen borre fra ham og var nu vendt tilbage som en vossen og vel op dragen Pige, der var baade smuk og rig. Hun tankte just ikke dybt over Tingene, men han havde en Gølelse af, at han ikke havde en jaadon Myndighed over hende, som om hun var opvokset i hans Hus. Hun kom ogsaa snart til at indse, at hun var en fornægtig Pige, der forstod at raa desig selv og tit kunde give ham gode Raad ogsaa.

Ellers gik hun sin stille Gang hjemme hos Broder og Farbroder og sagde at være nyttig, som hun var vant til hos sin Sudmøder. Hun var stiftig i sin Moders Baestol, hvilket dog maatte begrænses noget, da November Flyttetid kom, og hendes Farbroders Husholberste blev afskediget, for at han kunde træde i Stedet.

Skomageren blev imidlertid mer og mer forelsket i hende, og nu og da lod han i hendes Kærværelse en Antydning falde om, hvad der muligen kunde blive hans Hensigt men hun smile bare ab ham, og hun smilte saa yndigt, at det gjerne kunde gjøre en saadan gammel Karl tosset. Han talte ogsaa jævnlig med sin Broder om sit Hjertealigheden. Det var den første Lykke, der kan tankes, om hun bliver gift med mig, og vi alle tre bliver boende her. Hun er blevet rost saa meget, fordi hun er saa god til at pleje syge Folk, og det saa vi da ogsaa her hos hendes Broder. Sæt os, at hun bliver gift med en anden og sommer bort her fra, og du eller jeg eller vi begge skalde blive syge. Vi maatte da lade os pleje af fremmede, og det kunde blive daarligt nok. Andreledes vil det være, hvis vi kan have var egen Datter hos os."

"Ja, hun er da ikke din Datter."

"Nej, men han er din, og naar hun bliver min Kone, saa er hun pligtig at have Omhu for os begge i Sygdomstilfælde. Finder du ikke ogsaa, at det er bedst, hun bliver gift med mig?"

"Jeg har jo sagt, at jeg har intet imod det," sagde Smeden, "men du maa afgjøre det med hende selv. Hvorfor tæller du ikke rent ud af Posen?"

"Det vil jeg ogsaa gjøre. Bare jeg funde saude i Antledning."

"Jeg synes, Sagen selv er Antledning nok. Du kan jo sige ligefrem: Vil du have mig til Mand, Annelise? Saadan har jeg mig ab, da jeg friede. Jeg sagde min Mening rent uden Suppektinger, og Karen sagde ja, og saa gistede vi os."

"Ja, Karen har var nu ogsaa af de dagligdags, men Annelise er saadan en indeligt pen Pige, som der hører Kunst til at vinde. — Hør, det er jo snart hennes Fødselsdag?"

"Ja, den første Juni. Da sylder hun type Aar."

"Det er en god Lejlighed, og den man benyttes. Jeg trox, jeg vil forare hende et Par ny Sto, og saa spørge hende, om hun vil træde Brededansen med mig."

"Du kan jo ikke danse."

"Nej, men det er ogsaa kun en Talsmaade, hun vil nok forstå Meningen."

"Hun er godt forsynet med Skots, derimod har hun alt om at hun gjerne vilde have en ny Hat," bemærkede Laust Smed.

"Ja, gør det, som du vil," sagde Laust, "saar du lader mig blisse uden for."

Hendes Fødselsdag oprændt, og hun skal Skoene, der ikke var overdrævet nette, hvilket ikke Morten kunde gjøre dem. Brededansen sagde hun, at hun ikke agtede at træde saa snart; men Skoene kunde vel taale at gjemmes. Saasatte hun dem op paa en Hynde i Kjøkkenet, og der blev de staende og blev med Linden godt rogede. Af og til glemte han sin Bejlen i mere tydelige Formier, dog aldrig saaledes, at der krevedes bestemt Sovar. En stor Trost var det for ham, at det ikke markedes, hun midtes med Hans Jakob, det maatte altsaa være los Tale med hennes Kjærestier; hun var fordeles tilbage holdende overfor Ungkarlene.

(Fortsættes.)

Beggs Cherry Cough Syrup giver pragtig Tilfredsstillelse blandt de Hændes og Salgene gaar efter en mælkværdig Maelsestof, hvilket fun kar forklares derved, at det er det bedste i Handelen. Spørg efter og vær sikker paa at Du faar det egte. Vi selger det. M. Sjoholm, Apotheker.

Smeld og Smuld.

Og saa en Postforsendelse. Slutningen af forrige Maaned fandtes ved Hitteren: Marheden af Kristianssand et Stykke Tæk i form af en lille Baad, paa hvilken Dækket var fast til.

Bed at løsne dette fandtes der i et lille Rum i Baaden tre Breve tilbage med nogle Penge til deres Frankering, og det viste sig ved nærmere Efterforskning, at Brevene var sente i Baaden den 15. Januar til Sos fra St. Kilda, som ligger Nordvest for Hebriderne. Farværet havde altsaa været til Maaneder om at drive fra St. Kilda til Hitteren.

Efter Brevene var afleveret til den engelske Konsul i Kristianssand, bleve sendte til Adressaterne i England.

Den største overvældes anderleden af en travt Hølelse, Systemet træver rent Blod, for at nære Sundhedens og

Styrkens Elementer. Bedst Blodrenser er Dr. J. H. McLeans Sarcoparilla.

Morsom Fejtlagelse. To i Kristiania oprindende Kunstnere sendte et Nummer af "Morgenbladet" i Kristiania, hvor der stod en Kritik over dem, til "Artisten Zeitung" i Berlin og bad om at optage den resende Anmeldelse.

Det paagældende Stykke var forsynet med en Streg. Men den tyste Avis' Redaktion forstod ikke nof, og i Stedet for at optage den indsendte Kunstnermælde optog den en Artikel, der stod ved Siden af, og som handlede om Hussholdningskoster for unge Piger, og over den Artikel satteman saa Overstifteten "Kristiania-Tivoli".

Ingen anden Preparation inmodekommere et afstøret Legeme saaledes som Ayers Sarcoparilla gjor.

Godt svaret. En Bondebredning kom en Gang ind i et Winkel paa et Kontor, hvor en Del Skrivere var bekræftigede. Da denne syntes at han ju ikke saa klogt ud, vilde de have lidt Lovr med ham, og uagtet der ikke var nogen Stol tilovers, bød de ham at sidde. "Tak, som byder," svarede han, "men jeg synes det er ud ligesom i min Faders Kostald."

"Naa, hvordan ser der saa ud der, min Gut," sagde en af Skriverene. — "Jo," sagde Dr. Engen, "der er ikke syd Blader, end der er Knæk."

Ingen som tide af kroniske Sygdomme eller Folgerne af Ingdoms-Uebekindighed og Daarstæks burde undlade at stive til den af den bygde norske Lege Dr. N. Rosenberg, 41 S. Clark St., Chicago, oprettebae Legeanstalt. Hans Boger "Lægebog for enhver" og "Ungdommens Raadgiver" ere meget vordfulde Skrifter, som burde findes i et hvilket Hus, saa meget mere, som de sendes fri bort man indlægger Grimer til Postporto. Se Avertissemant i denne Henseende.

Dronning Victorias Tæselfservice opbevares i to med Sikkerhedsvege af Jern forsynede Værelser og har en Verdi af 20 Mill. Pund Sterling. I Servicet findes ogsaa den fra Georg den 6te stammende Guldservice til 130 Personer med flere hjæmpestængsige Champagneskålere af Guld.

Wange prægtfulde Stykker ere komne fra Kina, Japan og Birma. Til Sjældenhederne hører en Paafugl af Guld, som stammer fra Georg den 5te, og hvis Hale, der ligefrem Kroppen er af massivt Guld, er prydet med de kostbare Afdelinger og Perler. 30 Tusin Talerne fra Georg den 4des Tid har en Verdi af 10,000 Pund Sterling. Beggezne i Skatkammeret ere prydede med Vasen af stor kunstnerisk Verdi.

Den fræges! Natur taaler Dr. J. H. McLeans Tor Wine Lung Balm. Sætter Middel for Forkølelse, Hæshed og Strube og Lungsyge. — Ille nodvendigt at sælge en af de store Hjælpsmæssinger, naar en af Dr. J. H. McLeans Liver og Kidney Pillers klarer det.

Jeg kunde høre Bonud.

Dommere twæller paa Skulderen.

Råbende Bonud nu! Den mætte være fra Forstander. Vender sig mod Tyske.

Hvad gjorde De med Pengene, som Dem?

Jeg kunde høre Bonud.

Dommere twæller paa Skulderen.

Råbende Bonud nu! Den mætte være fra Forstander. Vender sig mod Tyske.

Hvad gjorde De med Pengene, som Dem?

Jeg kunde høre Bonud.

Dommere twæller paa Skulderen.

Råbende Bonud nu! Den mætte være fra Forstander. Vender sig mod Tyske.

Hvad gjorde De med Pengene, som Dem?

Jeg kunde høre Bonud.

Dommere twæller paa Skulderen.

Råbende Bonud nu! Den mætte være fra Forstander. Vender sig mod Tyske.

Hvad gjorde De med Pengene, som Dem?

Jeg kunde høre Bonud.

Dommere twæller paa Skulderen.

Råbende Bonud nu! Den mætte være fra Forstander. Vender sig mod Tyske.

Hvad gjorde De med Pengene, som Dem?

Jeg kunde høre Bonud.

Dommere twæller paa Skulderen.

Råbende Bonud nu! Den mætte være fra Forstander. Vender sig mod Tyske.

Hvad gjorde De med Pengene, som Dem?

Jeg kunde høre Bonud.

Dommere twæller paa Skulderen.

Råbende Bonud nu! Den mætte være fra Forstander. Vender sig mod Tyske.

Hvad gjorde De med Pengene, som Dem?

Jeg kunde høre Bonud.

Dommere twæller paa Skulderen.

Råbende Bonud nu! Den mætte være fra Forstander. Vender sig mod Tyske.

Hvad gjorde De med Pengene, som Dem?

Jeg kunde høre Bonud.

Dommere twæller paa Skulderen.

Råbende Bonud nu! Den mætte være fra Forstander. Vender sig mod Tyske.

Hvad gjorde De med Pengene, som Dem?

Jeg kunde høre Bonud.

Dommere twæller paa Skulderen.

Råbende Bonud nu! Den mætte være fra Forstander. Vender sig mod Tyske.

Hvad gjorde De med Pengene, som Dem?

Jeg kunde høre Bonud.

Dommere twæller paa Skulderen.

Råbende Bonud nu! Den mætte være fra Forstander. Vender sig mod Tyske.

Hvad gjorde De med Pengene, som Dem?

Jeg kunde høre Bonud.

Dommere twæller paa Skulderen.